

Català **Claudia Pagès, *Talk Trouble*. De l'11 d'octubre de 2017 al 7 de gener de 2018. Projecte individual, Sala Gran. *Barcelona Producció és una iniciativa de La Capella.***

Claudia Pagès (Barcelona, 1990) ha desenvolupat durant l'últim any un cos d'obra centrat en l'anàlisi del llenguatge i els processos lingüístics que en defineixen i en condicionen l'ús social. En aquest sentit, escriptura i oratòria s'han convertit en les seves principals eines de treball, dos processos autònoms i complementaris –escriure i parlar– que incideixen, a més, en l'arrel performàtica que caracteritza la seva pràctica artística.

Talk Trouble es reivindica com una exposició en tota regla, un desplegament escènic que li permet mostrar totes les capes i les derives de les seves investigacions sobre la parla. D'entrada, el seu interès per la lingüística apunta tant a l'epistemologia com a la biografia. Epistemologia perquè explora l'arrel del llenguatge, perquè aprofundeix en els seus orígens, en les seves traduccions a diferents llengües; biografia perquè incorpora l'experiència directa, perquè juga amb situacions quotidianes, perquè ens interpel·la des d'una relació íntima amb les paraules.

Malgrat les intensitats temporals que reclama cadascuna de les seves aproximacions al llenguatge, l'artista insisteix aquí en la rellevància d'un exercici expositiu capaç de distribuir per la Sala Gran de La Capella uns continguts que es bifurquen en dos registres bàsics. D'una banda, els que es refereixen al text: un llibre, un vídeo i un àudio; de l'altra, els que esdevenen

objecte: uns gots de vidre, unes lloses de pedra i un fals sostre plastificat.

Quan entrem a *Talk Trouble*, el primer que ens crida l'atenció és aquest fals sostre. Un sostre baix, massa baix, que denota un caràcter provisional, efímer, transitori: La Capella convertida en una mena de paradeta de fira, on la fredor de la llum i la presència de rajoles de pedra elevades mitjançant estructures modulars de metacrilat ens presenten una gramàtica inesperada. El sostre baixa, el terra puja. Les pedres, els metacrilats i les plaques de plàstic, més que objectes, són enunciats lingüístics convertits en cosa. I mentre intentem anomenar-los i reconèixer-los, els textos sembla que fugen per situar-se als extrems de la sala.

A la part de darrere de l'entrada trobem *Rage, Home & Insults*, l'edició d'un petit llibre. Aquí, l'artista explora les tensions lingüístiques sorgides arran de l'ús imprecís de llengües no maternes, en aquest cas l'anglès; situacions dialèctiques en què no controlem del tot el significat del que diem o sentim. El llibre inclou un relat llarg, lent, i un altre d'àgil i immediat a manera de llibre animat.

Tot seguit, a la primera capella s'exhibeix el vídeo *Bromas internes, romance & contagious*, un registre radiofònic en directe en què l'artista parla fent servir canvis de persona contínuament. Una veu narradora que, per contagi, s'expressa com un grup, però també com una taula, com saliva,

com una persona... per incidir d'aquesta manera en certs usos alienants del llenguatge. Les bromes internes, les frases fetes, les llengües romàniques o l'ús de l'anglès com a llengua vehicular funcionen aquí com a contextos d'exclusió.

A la segona capella trobem la peça d'àudio *Emissions, Fools & bonding*. Aquí, la veu de Pagès analitza moments d'aïllament i desarrelament produïts per sistemes de comunicació no verbal. Algunes citacions que apareixen al seu relat són del llibre *Mental Radio* (1930), d'Upton Sinclair, en què l'escriptor narra les seves experiències de telepatia amb la seva dona; del llibre *Elogi de la follia* (1511), d'Erasme de Rotterdam, en què la bogeria fa de veu conductora, o de NeuroLink, la nova companyia d'Elon Musk, dedicada al disseny d'implants cerebrals capaços de fusionar intel·ligència biològica i artificial.

En definitiva, tant els textos com els objectes que configuren *Talk Trouble* insisteixen en la improbabilitat o en la dificultat de connectar-hi de manera immediata, fluida i còmoda. Un bon exemple d'aquesta interferència el veiem en els gots de vidre que, a manera de complement narratiu i objectual, acompanyen el llibre, el vídeo i l'àudio. Són, simplement, gots amb petits dibuixos gravats. Tot és recognoscible, però a la vegada no podem evitar dubtar de la seva presència a la sala. I aquí, en aquesta inestabilitat semàntica, és on →

Claudia Pagès és llicenciada en belles arts per la Universitat de Barcelona i té un MFA pel Sandberg Instituut (Amsterdam). Ha exposat les seves obres de manera individual en espais d'art com Rongwrong (Amsterdam, 2016), el Museu Joan Abelló (Mollet del Vallès, 2016) i Media Lume Galleri (Hèlsinki, 2013), i en duo a Salón (Madrid, 2017), a P/////AKT (Amsterdam, 2015) i a la Fundació Suñol (Barcelona, 2014).

Els seus projectes performatius s'han vist en institucions com la Centrale Fies (Trento, 2017), el CA2M (Madrid, 2017), la RAI10/Arthena Foundation (Düsseldorf, 2016), La Casa Encendida (Madrid, 2016), San Serriffe (Amsterdam, 2016), el Moderna Museet (Estocolm, 2015) o la Swab Art Fair (Barcelona, 2015).

Ha estat artista resident a Gasworks (Londres, 2017), a LiveWorks (Trento, 2017) i al CA2M & La Casa Encendida (Madrid, 2016), entre altres. El 2016 va rebre el premi Mondriaan Fonds Werkbijdrage Jong Talent 2016-2017 (Països Baixos).

→ resideix l'interès pel llenguatge de Claudia Pagès.

* Com a posada en escena de tota la part textual, durant el període d'exposició tindrà lloc *Reading Group Operetta*, un possible relat coreogràfic de *Talk Trouble*.

Barcelona Producció és un cicle dedicat a la creació emergent de la ciutat.